U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **I. Ž.,** proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 81/11, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 10. 2011, č. j. 193652/2011/KUSK-DOP-HRO, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 2 A 1/2012, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.

takto:

I. Návrh **se zamítá.**

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Návrhem ze dne 6. 9. 2012, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 3. 10. 2012 se žalobce (dále též „navrhovatel“) domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích). V návrhu předně požadoval, aby městský soud rozhodl o žalobě, a to ve lhůtě, kterou mu stanoví Nejvyšší správní soud.

[2] V návrhu žalobce zdůraznil, že žalobu, jíž požadoval zrušení rozhodnutí žalovaného, podal ke krajskému soudu již dne 1. 12. 2011, avšak soud o věci dosud nerozhodl. Z těchto důvodů je navrhovatel přesvědčen, že dochází ve věci k průtahům a proto požaduje, aby Nejvyšší správní soud určil městskému soudu lhůtu pro rozhodnutí o žalobě.

[3] Z předloženého soudního spisu městského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že se žalobce domáhal žalobou ze dne 1. 12. 2011, podanou nejprve ke Krajskému soudu v Praze, zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného. Usnesením ze dne 9. 12. 2011, č. j. 44 A 122/2011 - 41, postoupil krajský soud žalobu Městskému soudu v Praze, jako soudu příslušnému k projednání věci. Usnesení bylo tomuto soudu doručeno dne 14. 12. 2011. Soudní spis obdržel městský soud dne 5. 1. 2012. Městský soud pak usnesením ze dne 12. 1. 2012 vyzval žalobce k úhradě soudního poplatku. Následně, přípisem ze dne 19. 1. 2012 (žalovanému doručeným dne 24. 1. 2012) zaslal soud žalobu žalovanému a vyzval jej k předložení kompletního správního spisu a vyjádření k žalobě. Žalovaný předložil městskému soudu správní spis dne 2. 3. 2012 spolu s vyjádřením k žalobě. Městský soud zaslal žalobci vyjádření žalovaného a vyrozuměl jej o možnosti rozhodnout věc bez nařízení jednání s udělením patřičného poučení. Tento přípis byl žalobci doručen dne 8. 3. 2012. Žalobce přípisem ze dne 16. 3. 2012 zaslal soudu

repliku k vyjádření žalovaného; soud o ní uvědomil žalovaného přípisem ze dne 20. 3. 2012, k němuž repliku připojil.

[4] Dne 6. 9. 2012 pak městský soud obdržel nyní projednávaný návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu.

[5] Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

[6] Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v ustanovení § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v ustanovení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, do řízení probíhajícího před soudem.

[7] Při rozhodování o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu může příslušný soud stanovit lhůtu jen k provedení takového procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány (tvrzeny) průtahy. Uvedený závěr vyplývá nejen z ustanovení § 174a odst. 2 věty druhé zákona o soudech a soudcích (označení procesního úkonu, u něhož jsou namítány průtahy, je náležitostí návrhu, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat) a z ustanovení § 174a odst. 8 věty první zákona o soudech a soudcích (příslušný soud může určit lhůtu k provedení úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy), ale zejména ze zásady nezávislosti soudů a soudců při projednávání a rozhodování sporů a jiných právních věcí, která nesmí být dotčena tím, že by příslušný soud posuzoval - v rozporu se smyslem (účelem) řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu - nejen otázku určení lhůty k provedení procesního úkonu, ale rovněž to, ve vztahu k jakému procesnímu úkonu nastaly v řízení průtahy.

[8] V řízení podle § 174a zákona o soudech a soudcích tedy Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Znamená to, že zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věcí se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

[9] Průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu. Soud se tak při posuzování oprávněnosti návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu zabývá otázkou, zda v řízení dochází k průtahům, s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu.

[10] Krajský soud (zde městský) je dle § 56 s. ř. s., povinen zásadně vyřizovat věci v pořadí, v jakém mu došly; to neplatí pouze tehdy, jsou-li u věci dány závažné důvody pro přednostní projednávání a rozhodování věci. Soud tak projednává a rozhoduje přednostně návrhy na osvobození od soudních poplatků a návrhy na ustanovení zástupce, projednává a rozhoduje přednostně též žaloby proti nečinnosti správního orgánu a žaloby proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu, návrhy a žaloby ve věcech mezinárodní ochrany, rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o povinnosti opustit území, rozhodnutí o zajištění

cizince, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince, jakož i jiných rozhodnutí, jejichž důsledkem je omezení osobní svobody cizince, rozhodnutí o ukončení zvláštní ochrany a pomoci svědkům a dalším osobám v souvislosti s trestním řízením, jakož i další věci, stanoví-li tak zvláštní zákon. V případě navrhovatele (napadeno je rozhodnutí žalovaného vydané v přestupkovém řízení) se však nejedná o věc, která podléhá režimu přednostního vyřizování podle § 56 s. ř. s.

[11] Nejvyšší správní soud v projednávané věci dospěl k závěru, že návrh není oprávněný, neboť městský soud nebyl v případě navrhovatelů nečinný. Soud, jak vyplývá ze spisového materiálu shora rekapitulovaného, se věcí po jejím obdržení zabýval a činil postupně průběžně a bez prodlev procesní úkony, jejichž vykonání bylo ve věci zapotřebí. Nelze tedy konstatovat, že byl ve věci nečinný. Nejvyšší správní soud proto neshledal ve věci průtahy, resp. tvrzenou nečinnost, a proto návrh žalobce podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl.

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. října 2012

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu